

מוסף רש"י

ולא הקישה אלא סמי
המתבארות הרי

כב ח).

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

הגהות הב"ח

גליון הש"ס

הגהות מהר"ב

רבינו חננאל

מר דהאי איש אהשתא קאי וה"ק
עכשיו איש לא ממעט ליה: נאטו
מדה דגין להדדי דבתריוויכו צנין
דגול ליחייבה להאיך שזועה וכפילא
לתורת טענה מעולם אבל אצידה
דמשהגדיל קטן ונעשה בר טענה
גמ וצפרשת טוען טענה גמ כחי:
עירוב

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

תורויהו בטוען מענת גנב מאי איכא למימר
 חייא בר אבא ר' יוחנן הדין שורי גנב
 מן מעידים אותו שאכלו משלם תשלומי
 לבית בשר בלא שחיטה וקתני משלם
 תשלומי ד' וה' לא הכא במאי עסקין כגון
 שאכלו טריפה כר"מ דאמר שחיטה
 לישני ליה בבן פקועה כר"מ דאמר בן
 יה כגון שעמד בדין ואמרו לו צא תן לו
 וזכר פטור מאי מעמא כיון דפסקיה
 וגולן לא משלם תשלומי ארבעה וחמשה
 חייב מאי מעמא כל כמה דלא פסיקא ליה
 ולמעמד לישני ליה בשותף שטבח שלא
 יתלתא נקט ואמר רבי חייא בר אבא
 באבדה משלם תשלומי כפל מאי מעמא
 יאמר אייתיביה רבי אבא בר ממל לרבי
 אין נתינת קטן כלום ואין לי אלא שנתנו
 קטן נתנו כשהוא קטן ותבעו כשהוא גדול
 בר שניהם עד שתהא נתינה ותביעה שוין
 אבדה א"ל הכא במאי עסקין כגון שאכלו
 אי הכי נמי דמשלם אי הכי אדתנא עד שתהא
 עד שתהא אכילה ותביעה שוין כאחד א"ל תני
 כאחד רב אשי אמר לא דמי אבדה קא אתיא
 ח בן דעת ואמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן
 חייב עד שיכפור במקצת ויודה במקצת מאי
 גליגא דר' חייא בר יוסף דאמר ר' חייא בר יוסף

א כשנתנו כשהוא קטן ותצטו כשהוא קטן. דלכאכל
טענה פערט לנתינת מי שהוא עדיין קטן אבל אי
דפטור: ח"ל יבא דבר שניהם. אימקוש נמיה וה
והו טענה להשביע ולהתחייב כפל וכי תצטו כשהוא
גם לפקדון בעוד שהמפקיד קטן דלא ירד פקדון
שהרי יש לה צעלים בני טעמנא: הכי נמי דמשלם
גם לא הוה: דאמר קרא כי הוא זה. היינו הודע בנ

אב אבא בשוא גרדא מאי הכי נמי דמשלם ב' משמע אס נשבע וצאו עדים שאכלו משלם תשלומי כפל ומימה אמאי יצא שבעה מעיקרא כשאמר גנגזי נאנמן צמזו דאי שבעה אגרי ההומי קך כשהיה קטן יהא נמי נאנמן לומר גנגזי בלא שבעה וי"ל דהכא מיירי שטוען זה הקטן כשהגדיל נתמי קך פקדון כשהיה קטן ויודע אי שיש בידך עכשיו דהשתא לא שייך למימר ^המגו דהאכלתיו כשהיה קטן דא"כ מה הפך צמזי שאלה ליה דעין יסנה בידך ואיזו זה מגו כדאמר לקמן דאיזן מעיז פניו לומר להד"ס: **הא** לא אתי מבח בן דעת. ואליבא דרב אשי דלמר אין יכול להשביע כלל כל מה שהפקידו בקטנותו אפילו הפקדון צעין אכל לשינויא קמא אין יכול להשביעו כשהוא צעין: עירוב

אם ימצא הגנב ואם לא ימצא תרוייהו בטוען מענת
אמרי גנב הגנב איתיביה רבי חייא בר אבא לר' י
משביעך אני ואמר אמן והעדים מעידים אותו ^ז
כפל והא הכא דאי אפשר לבזית בשר בלא ע
ושלומי כפל תשלומי כפל אין תשלומי ד' וה' לא ה
שאכלו נבילה ולישני ליה כגון שאכלו טריפה כ
שאינה ראויה שמה שחיטה ולישני ליה בבן פקו
פקועה טעון שחיטה ולישני ליה כגון שעמד בדין
דהא אמר רבא ^זצא תן לו טבח ומכר פטור מאי
למילתיה וטבח ומכר הוי גזלן וגזלן לא משלם תש
חייב אתה ליתן לו וטבח ומכר חייב מאי מעמא כל
מילתא אכתי גנב הוא אמרי וליטעמך לישני ליה
מדעת חבירו אלא ^זהא מתרי ותלתא נקט ^זואמ
א"ר יוחנן הטוען טענת גנב באבידה משלם תש
דכתיב ^זעל כל אבדה אשר יאמר איתיביה רבי
חייא בר אבא ^זכי יתן איש ^זאין נתינת קמן כלום
כשהוא קמן ותבעו כשהוא קמן ^זנתנו כשהוא קמן
מנין ת"ל ^זעד האלהים יבא דבר שניהם עד שתהא
כאחד ואם איתא תיהוי נמי כאבידה א"ל הכא במא
כשהוא קמן אבל כשהוא גדול מאי הכי נמי דמשלם אי
נתינה ותביעה שוין כאחד ליתני עד שתהא אכילה ותבי
עד שתהא אכילה ותביעה שוין כאחד רב אשי אמר לא
מכח בן דעת והא לא איתא מכח בן דעת ואמר ר' ח
הטוען טענת גנב בפקדון אינו חייב עד שיכפור במקד
טעמא דאמר קרא ^זכי הוא זה ^זא ופליגא דר' חייא בר יוסף